

22894 *LEI 44/1999, do 29 de novembro, pola que se modifica a Lei 10/1997, do 24 de abril, sobre dereitos de información e consulta dos traballadores nas empresas e grupos de empresas de dimensión comunitaria. («BOE» 286, do 30-11-1999.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

1

A Directiva 94/45/CE, do Consello, do 22 de setembro, relativa á constitución dun comité de empresa europeo ou ó establecemento dun procedemento de información e consulta ós traballadores nas empresas e grupos de empresas de dimensión comunitaria, foi incorporada ó ordenamento xurídico español pola Lei 10/1997, do 24 de abril, sobre dereitos de información e consulta dos traballadores nas empresas e grupos de empresas de dimensión comunitaria.

A citada directiva foi aprobada coa base xurídica do artigo 2 do Acordo sobre a política social, anexo ó protocolo número 14 do mesmo título, que foi incorporado ó Tratado da Comunidade Europea polo Tratado da Unión Europea asinado en Maastricht. Dado que o Acordo sobre a política social non foi asinado polo Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda do Norte, nin a Directiva 94/45/CE, nin a Lei 10/1997 se aplican ós centros de traballo e empresas situados no dito país.

O Tratado de Amsterdam, polo que se modifican o Tratado da Unión Europea, os tratados constitutivos das comunidades europeas e determinados actos conexas, asinado en Amsterdam o 2 de outubro de 1997, puxo fin á autoexclusión británica respecto da política social comunitaria que afecta os restantes catorce estados membros da Unión Europea. En efecto, unha vez que entre en vigor o Tratado de Amsterdam, a política social comunitaria volverá serlles común ós quince estados membros e iso porque se incorporará ó Tratado da Comunidade Europea o antes citado acordo sobre política social.

Debe destacarse que no Consello Europeo celebrado en Amsterdam os días 16 e 17 de xuño de 1997, o Reino Unido manifestou o seu desexo de aceptar as directivas adoptadas coa base xurídica do Acordo sobre política social, entre as que se inclúe, como se dixo, a Directiva 94/45/CE, sen necesidade de agardar á entrada en vigor do Tratado de Amsterdam. O desexo británico deu lugar á Directiva 97/74/CE, do Consello, do 15 de decembro, pola que se amplía ó Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda do Norte a Directiva 94/45/CE.

2

Esta lei traspón ó ordenamento xurídico español a Directiva 97/74/CE, o que fai necesaria a modificación da Lei 10/1997, do 24 de abril, sobre dereitos de información e consulta dos traballadores nas empresas e grupos de empresas de dimensión comunitaria, modificacións que teñen fundamentalmente un carácter técnico e que non afectan os seus principios básicos.

Modifícase, en primeiro lugar, a definición de estados membros, que pasa a referirse agora á totalidade de estados membros da Unión Europea, incluído o Reino

Unido, e o resto de estados signatarios do Acordo sobre o espazo económico europeo, Noruega, Islandia e Liechtenstein, países estes últimos incluídos no ámbito de aplicación da Lei 10/1997 desde a súa aprobación. Esta modificación suporá a aplicación da lei ós centros de traballo e empresas situados no Reino Unido.

En segundo lugar, modifícase a disposición adicional primeira da lei para mante-la vixencia de determinados acordos, que prevexan a información e consulta transnacional dos traballadores, que poidan asinarse antes do 15 de decembro de 1999, data de entrada en vigor desta lei, nas empresas e grupos de empresas con dirección central en España que queden incluídas no ámbito de aplicación da Lei 10/1997 como consecuencia da súa extensión ó Reino Unido.

En terceiro lugar, inclúese unha disposición transitoria nesta lei de modificación da Lei 10/1997 dirixida a asegurar, se é o caso, a presenza dos representantes dos traballadores dos centros de traballo e empresas situados no Reino Unido nos comités de empresa europeos, procedementos alternativos de información e consulta e comisións negociadoras que existan ou que estean en plena negociación ó entrar en vigor a lei nas empresas ou grupos de empresas de dimensión comunitaria con dirección central en España.

3

O proxecto de lei, de acordo coas disposicións legais vixentes, foi sometido á consideración do Consello Económico e Social e do Consello de Estado.

Artigo único. *Modificacións que se introducen na Lei 10/1997, do 24 de abril, sobre dereitos de información e consulta dos traballadores nas empresas e grupos de empresas de dimensión comunitaria.*

Os artigos da Lei 10/1997, do 24 de abril, sobre dereitos de información e consulta dos traballadores nas empresas e grupos de empresas de dimensión comunitaria, que se relacionan a seguir, quedan modificados nos termos seguintes:

Un. O parágrafo 1.º da alínea 1 do artigo 3 queda redactado do xeito seguinte:

«1.º 009 Estados membros», os estados membros da Unión Europea e o resto de estados signatarios do Acordo sobre o espazo económico europeo.»

Dous. O artigo 24 queda redactado do xeito seguinte:

«As disposicións contidas neste título serán de aplicación exclusivamente ós centros de traballo e empresas situados en España das empresas e grupos de empresas de dimensión comunitaria que teñan a dirección central en calquera estado membro, no relativo ás remisións ás lexislacións e prácticas nacionais contidas nesta lei e nas disposicións dos estados membros polas que se dá cumprimento á Directiva 94/45/CE, do Consello, do 22 de setembro, relativa á constitución dun comité de empresa europeo ou ó establecemento dun procedemento de información e consulta ós traballadores nas empresas e grupos de empresas de dimensión comunitaria, e á Directiva 97/74/CE, do Consello, do 15 de decembro, pola que se amplía aquela ó Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda do Norte.»

Tres. Na disposición adicional primeira dáselle unha nova redacción á alínea 2 e introdúcese unha nova alínea 3, que quedan redactadas do xeito seguinte:

«2. O prazo previsto na alínea anterior estenderase ata o 15 de decembro de 1999 nas empresas e grupos de empresas que teñan a súa dirección central en España que queden incluídas no ámbito de aplicación desta lei como consecuencia da súa extensión ó Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda do Norte.

3. No momento de expiración da vixencia dos acordos que puidesen existir conforme o disposto nas alíneas anteriores, as partes poderán acordala súa prórroga, aplicándose en caso contrario as disposicións desta lei.»

Disposición transitoria única. *Participación dos representantes dos traballadores de centros de traballo ou empresas situados no Reino Unido nos órganos xa existentes.*

1. Nos comités de empresa europeos ou procedementos alternativos de información e consulta, constituídos ou establecidos, de conformidade coa Lei 10/1997, do 24 de abril, con anterioridade á entrada en vigor desta lei, das empresas e grupos de empresas de dimensión comunitaria con dirección central en España con centros de traballo ou empresas situados no Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda do Norte, a dirección central de tales empresas ou grupos e os representantes dos traballadores nos citados comités ou procedementos deberán adoptar, no ámbito das súas respectivas competencias, as medidas necesarias para asegurala participación neles como membros de pleno dereito dos representantes dos traballadores dos centros de traballo ou empresas situados no Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda do Norte.

2. O disposto na alínea anterior será de aplicación ás comisións negociadoras que, no momento de entrada en vigor desta lei, estean negociando coa dirección central en España de empresas ou grupos de dimensión comunitaria a constitución dun comité de empresa europeo ou o establecemento dun procedemento alternativo de información e consulta.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o 15 de decembro de 1999.

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 29 de novembro de 1999.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

22895 *LEI 45/1999, do 29 de novembro, sobre o desprazamento de traballadores no marco dunha prestación de servicios transnacional. («BOE» 286, do 30-11-1999.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

1

A libre prestación de servicios é unha das liberdades fundamentais presente no Tratado da, entón, Comunidade Económica Europea, desde a súa aprobación hai xa máis de corenta anos. Sen embargo, foi a partir da consecución do mercado único, realidade xurídica alcanzada o 1 de xaneiro de 1993 e propiciada pola Acta Única Europea de 1986, cando se produciu un notable incremento das prestacións de servicios transnacionais dentro da Unión Europea.

En efecto, a actuación no gran mercado interior comunitario de numerosas empresas que se beneficiaron da apertura dos mercados, públicos e privados, de contratación de obras e servicios, así como a crecente actividade de grupos de empresas e empresas de traballo temporal de carácter transnacional, son fenómenos que se acentuaron nos últimos anos e que se multiplicarán no futuro gracias á introducción da moeda única e ó cada vez maior grao de integración e interdependencia económica existente entre os estados membros.

O auxe das prestacións de servicios de carácter transnacional no interior da Unión Europea incidiu tamén noutra das liberdades fundamentais comunitarias, a libre circulación de traballadores. A concepción orixinaria da liberdade de circulación de traballadores tiña como finalidade que os traballadores dun determinado Estado membro se desprazasen a outro Estado para accederen a un emprego. Sen embargo, as prestacións de servicios transnacionais deron lugar a unha circulación de traballadores nova: os desprazamentos temporais de traballadores. Así, cando unha empresa comunitaria tivo que desprazarse no marco dunha prestación de servicios a un Estado membro distinto do seu país de establecemento fíxoo acompañada dos seus propios traballadores, desprazándoos ó territorio do país onde debían prestarse os servicios polo tempo de duración, por definición limitada e temporal, da dita prestación.

2

As institucións comunitarias non se mantiveron á marxe da realidade antes apuntada. Tendo en conta o carácter transnacional deste tipo de actividades e a súa relación coas liberdades comunitarias fundamentais, as institucións comunitarias repararon pronto no feito de que a desigualdade de condicións de traballo entre os estados membros, malia a aproximación acadada gracias á política social comunitaria, podía dar lugar á indesexada existencia de situacións de discriminación entre os traballadores dun determinado Estado membro e os traballadores desprazados temporalmente a tal Estado e, por extensión, a situacións de competencia desleal entre as empresas que funcionasen no mercado interior.

Explícase así que a necesidade de aprobar unha norma comunitaria na materia figurase xa no programa de acción da Comisión para a aplicación da Carta Comunitaria dos Dereitos Sociais Fundamentais dos Traballadores de 1989. Esa necesidade acentuouse coa sentenza do Tribunal de Xustiza das Comunidades Europeas do 27 de marzo de 1990 no asunto «Rush Portuguesa», na que o Tribunal afirmou que os antigos artigos 59 e 60 do Tratado da Comunidade Europea (novos artigos 49 e 50 do TCE tralo Tratado de Amsterdam), referidos á libre prestación de servicios, «opóñense a que un Estado membro lle prohiba a un prestador de servicios establecido noutro Estado membro desprazarse libremente polo seu territorio con todo o seu persoal». O Tribunal de Luxemburgo sinalou igualmente que «o dereito comunitario non se opón a que os estados membros estendan